

P
ULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XI, nr. 523 din 5 decembrie 2010

Biserica „Biruința” 10 ani

4 decembrie 2000
5 decembrie 2010

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

Provocarea lucrurilor mai mari

„El este slava ta, El este Dumnezeuul tău. El a făcut în mijlocul tău aceste lucruri mari și grozave pe care ți le-au văzut ochii.”

(Deuteronomul 10:21)

„Dreptatea Ta, Dumnezeule, ajunge până la cer; Tu ai săvârșit lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine?” (Psalmi 71:19)

„Drept răspuns, Isus i-a zis:... „Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.”” (Ioan 1:50)

Faptul că biserica noastră a ajuns la zece ani de existență i se datorează în exclusivitate lui Dumnezeu.

Privind în urmă la toate încercările, obstacolele și provocările care ne-au stat în față, ne este imposibil să nu recunoaștem că am ajuns aici nu prin capacitățile noastre ci prin puterea lui Dumnezeu.

Isus Cristos ca și Domn al bisericii și-a condus în mod admirabil poporul spre biruință.

[Continuare pag. 2](#)

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Gânduri și aprecieri**

pag. 5 **Cum s-a născut Biserica „Biruința”**

pag. 8 **Zece ani de Biruința**

Știi că dacă am începe să depănăm amintirile celor zece ani am deveni nostalgici.

Și cum să fii altfel când te gândești la fiorul primei întâlniri pe care a avut-o biserica. Emoțiile, bucuria, entuziasmul care ne stăpâneau deopotrivă pe fiecare la gândul că pășim toți pe un drum nou pentru gloria lui Dumnezeu.

Ne-a dat atunci Dumnezeu puterea și curajul să nu ne temem de nici o amenințare, am privit orice greutate ca și o provocare, iar piedicile le-am considerat confirmări că ceea ce facem este lucrarea Domnului.

Au urmat rând pe rând primele sărbători, primul botez, prima nuntă, prima înmormântare...

Am suspinat împreună la greu și am sărit în sus de bucurie pentru fiecare victorie. A urmat apoi înălțarea zidurilor locașului de închinare pe care am fost dornici să le vedem cât mai grabnic încheiate.

Ne-a purtat Domnul din biruință în

biruință. Negreșit că în cei zece ani am scris istorie. Însă vreau să afirm cu toată tăria că deși am scris împreună istorie, n-am încheiat-o.

Istoria bisericii noastre nu trebuie să se oprească la zece ani. Lucrurile mai mari care urmează să ni se întâmple sunt în fața noastră nu înapoi.

De aceea cred că trebuie să privim fiecare înaintea, spre ceea ce are Domnul de gând să realizeze cu noi și prin noi.

Înainte noastră stau provocări noi care trebuie acceptate, înainte noastră sunt atâtea culmi care se cer cucerite și experiențe care merită încercate.

Ca unii care dorim să creștem în asemănare cu Domnul Isus, vrem să mergem din putere în putere și din biruință în biruință, lăsându-L pe Dumnezeu să ne folosească pentru gloria numelui Său.

Trebuie să credem că El poate face să vedem în mijlocul nostru lucruri din ce în ce mai mari. Să trăim cu gândul că aceste lucruri mai mari se află nu în urmă ci în viitorul bisericii.

In această zi de sărbătoare, gândul nostru, al tuturor trebuie să se îndrepte cu mulțumire și recunoștință spre Dumnezeu Tatăl luminilor de la care am primit și această zi, care era de parte atunci când v-ați constituit într-o biserică cu numele Biruința, iar azi, privind în urmă la acea dată (acum zece ani) nu puteți să nu recunoașteți că Lui Dumnezeu îi datorăm și această zi de bucurie și de izbândă în tot ce este frumos, spre slava numelui Său.

Trăiesc un sentiment înălțător să fiu parte a adunării în sărbătoare din biserica Biruința la aniversarea a zece ani de existență de sine stătătoare, dar dependentă în totul de Dumnezeu.

Suntem de puțină vreme, eu și soția mea parte integrantă din această scumpă adunare, totuși timp suficient ca să îmi

dau seama că vă pot numi, fără nici o rezervă frați și surori în Domnul nostru Isus Hristos și mă rog lui Dumnezeu să mă ajute spre a putea fi un om de nădejde, gata pentru slujire în biserica Biruința.

Aduc cuvântul meu de mulțumire fratelui păstor, care și-a asumat cea mai mare răspundere la constituirea bisericii Biruința alături de alți mulți frați devotați acestei cauze.

După cuvântul Eclesiastului capitoul 7:14 „În ziua fericirii fii fericit...” Ne conformăm acestui verset dublat de bucuria care va să vină „cu siguranță” redat într-o cântare scumpă: „Mai avem puțin, puțin până la sfânta întâlnire / În văzduhul cristalin cu Isus, prea scumpul Mire”.

Dumnezeu să binecuvînteze biserica Biruința!

Cornel Sabou

Biserica „Biruința” aniversează

10 ani

Gânduri și aprecieri la a zecea aniversare a bisericii „Biruința”

Este un har deosebit că a luat ființă biserica locală creștină baptistă „Biruința”. Este și o mare binecuvântare pentru cei care sunt în această biserică, formând o familie, frați și surori în Domnul Isus Hristos. Avem o mare bucurie că Dumnezeu adaugă mereu noi suflete mântuite la această familie. Știm că, stând sub autoritatea lui Dumnezeu, biserica va crește și va ajunge la „statura” plinătății lui Hristos”.

Nu pot să-I mulțumesc îndeajuns Domnului pentru ceea ce a fost și este pentru mine Biserica Biruința. Cred din toată inima că în acești zece ani biserica noastră a avut o puritate într-un chip vrednic de chemarea pe care a primit-o de la Domnul ei.

Mulțumesc Tatălui nostru ceresc pentru toți frații, surorile și aparținătorii bisericii în viața cărora am văzut în acești zece ani blândețe, îndelungă răbdare și îngăduință unii față de alții în dragoste, păstrând unirea Duhului, prin legătura păcii.

Mulțumesc Domnului pentru că frații și surorile sunt un singur trup, un singur duh, așa cum suntem chemați la o singură

nădejde. Este o mare cinste pentru mine să fiu cu cei care au un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Mă bucur mult că avem un singur Dumnezeu și tată care lucrează prin toți, după măsura darului lui Hristos. Nu suntem încă desăvârșiți, dar năzuim spre desăvârșire. Haideți să ne sfințim pentru că și Tatăl nostru este sfânt.

Trăind în felul acesta facem voia Tatălui nostru ceresc, iar în final vom putea auzi din partea Domnului, Judecătorul cel drept, aprecierea: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău.” Doresc mult ca această apreciere din partea Domnului să o primească fiecare frate și soră din biserica noastră. În Petru 2.9 citim: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o profeție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”

Haideți ca și în continuare să ne onorăm încredințarea! Domnul să fie desfătarea noastră!

Iosif Miclăuș

Incă de la prima mea întâlnire cu această biserică, am simțit că sunt binecuvântată de Dumnezeu. Aici am auzit cele mai minunate predici, aici am primit putere să merg mai departe atât pe orizontală cât și pe verticală, aici am întâlnit frații și surorile pe care i-am dorit întotdeauna, aici L-am primit pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor în inima mea. Tot aici am exprimentat și faptul că în

Eram nerăbdători să ascultăm cântările corului, cântările în comun și predicile, toți erau unul pentru toți și toți pentru unul. Predicile sunt o încurajare pentru noi să putem merge mai departe, să cunoaștem, să primim răspunsuri la întrebările pe care ni le punem. Am fost primiți într-o familie mare în care fiecare trebuie să muncească, să facă ceva, să se simtă util, iar darurile pe care ni le-a dat Dumnezeu să fie puse spre folosul celorlalți. Odată cu intrarea în slujire am realizat ce minunat este Dumnezeu și am înțeles menirea pentru care suntem pe acest pământ, să aducem

Dumnezeu ne-a chemat să credem dar și să aparținem Bisericii, familiei spirituale sau trupului lui HRISTOS. ROMANI 12;5. Noi nu am fost chemați să trăim vieți de creștini singurateci ci să aparținem familiei lui Isus, să fim mădulare. Și credem cu toată ființa noastră că nu noi am ales biserica în care să slujim ci DUMNEZEU A ALES-O PENTRU NOI. Dumnezeu să te binecuvinteze BISERICA BIRUINȚA. Tu ne-ai dat simțământ de apartenență, de implicare în viața altora prin slujire, ne-ai oferit sentimentul de siguranță spirituală. Aici am găsit prieteni, ajutor, încurajare, suport, mângâiere. Am învățat interacționând cu alții ceea ce nu am fi învățat niciodată singuri de capul nostru. Avem părtașia care înseamnă mai mult decât a participa la

încercare suferința nu este atât de grea atunci când știi că în fiecare clipă cineva se gândește și se roagă pentru tine.

De aceea îl rog pe Tatăl nostru ceresă binecuvinteze biserica Biruința, pe frațele Daniel și pe toți frații și surorile care o formează, pentru că ea este familia mea.

„Dragostea mea este cu voi cu toți în Hristos Isus” 1 Corinteni 16:24. Amin!

Angela Loghin

slavă numelui lui Dumnezeu.

„Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi” (Ioan 8:31,32)

„Cunoaște-te pe tine însuși” a fost baza filozofiei lui Socrate, însă, Domnul nostru Isus Cristos a pus accent pe cunoașterea adevărului, căci numai în lumina adevărului noi ne putem cunoaște pe noi înșine. Adevărul este ca un reflector puternic ce te ajută să te vezi așa cum ești.

„Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului” (Iosua 24:15)

Mircea și Gina Olar

serviciile divine, a lua ceaiul, a schimba doua vorbe. Experimentăm o viață trăită împreună prin dragoste altruistă, dărnice, mângâiere plină de înțelegere. Să ne bucurăm și să mulțumim Domnului pentru BISERICA BIRUINȚA, că întâlnim în jurul nostru oameni buni, harnici, milostivi, curați, smeriți, copiii ascultători, părinți buni, tineri evlavioși și bătrâni înțelepți; asta ești tu, BISERICA BIRUINȚA. Astfel, mulțumim lui Dumnezeu pentru protecție, adăpost, mâncare, haine, trandafiri, chiar și pentru speranță, iertare de păcate, mântuire și pentru făgăduințele promise. EVREI 13;14: „CĂCI NOI NU AVEM AICI O CETATE STĂTĂTOARE, CI SUNTEM ÎN CĂUTAREA CELEI VIITOARE”. Să ne păstrăm inima într-o recunoștință permanentă. **Ciprian și Zâna Mețac**

Cum s-a născut Biserica “Biruința”

Dorința credincioșilor bapțiști de a avea încă o biserică în orașul Baia Mare a apărut imediat după revoluția din decembrie 1989. Astfel că în anul 1992 Biserica Baptistă, printr-un grup de inițiativă, obține autorizația de funcționare pentru Biserica nr. 2. Intenția fraților a fost ca să se construiască o biserică și apoi cei care vor decide, să își mute membralitatea la noua biserică.

Însă tentativa autorităților de a oferi teren de construcție a eșuat, din cauza legilor privind retrocedarea, astfel că această problemă a fost mereu amânată.

În cursul anului 2000, primarul orașului și-a exprimat disponibilitatea și intenția de a ne ajuta să rezolvăm situația legată de atribuirea unui teren. După mai multe căutări, s-a ajuns la terenul actual din str. Iuliu Maniu. În comitet s-au exprimat mai multe păreri cu privire la modul în care ar trebui să decurgă procesul de începere a construcției, însă lucrurile au fost mereu târăgănite și nimeni n-a vrut să-și asume responsabilitatea acelei lucrări. În acel timp, am stat înaintea Domnului și El mi-a vorbit că înainte de a construi biserică din cărămizi ar trebui să existe biserică din pietre vii. M-am consultat cu doi, trei frați mai apropiați, care au părut entuziasmați și s-au hotărât să mă susțină în demersul pe care intenționez să-l am, exprimându-mi poziția, mai întâi față de colegul meu, Iosif Morcan și apoi înaintea membrilor comitetului. După ce am obținut acordul acestora, am prezentat bisericii hotărârea de a forma încă o biserică baptistă, care să înceapă să ființeze imediat, urmând ca în viitor să construim și clădirea pe terenul primit.

Aproximativ o sută de frați au răspuns acestei inițiative și s-au înscris pe lista celor care doreau să facă parte din noua

biserică. Deoarece Biserica nr. 2 exista cu autorizație încă din anul 1992, dar nu funcționase ca și biserică niciodată, am hotărât să nu mai facem demersurile pentru obținerea unei a treia biserici ci să ne folosim de faptul că cel puțin scriptic această biserică era formată. Este adevărat că doar o mică parte din cei înscrși pentru Biserica nr.2 în anul 1992 se mai regăseau acum pe lista din anul 2000. Biserica a ales un comitet de inițiativă, iar pe data de 04 decembrie 2000 a avut loc primul serviciu de închinare în sala festivă a unei școli.

În 04 martie 2002 am început lucrările la clădirea bisericii, care au fost finalizate în iunie 2007, când am avut inaugurarea clădirii. În tot acest timp, am văzut cum mâna lui Dumnezeu a fost cu noi și am avut mereu confirmarea că am luat o decizie bună și că suntem așezați în planul Lui.

Am experimentat lucruri mari, am văzut cum oamenii se întorc la Dumnezeu, am crescut în credință, am dezvoltat lucrarea de misiune și l-am pus pe Dumnezeu la încercare de nenumărate ori. Ne-am ales numele “Biruința” deoarece am acceptat toate provocările care ne-au stat înaintea și am avut curajul să le înfruntăm prin credință, conștiință că “În toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.” (Romani 8:37).

Tocmai de aceea putem spune plini de bucurie: “Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos! De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.” (1 Corinteni 15:57-58)

pastor Daniel Chereji

Biserica „Biruința” – familia noastră

Când în vara anului 2007 am primit ordinul de mutare la Centrul Militar Județean din Baia Mare, una din primele întrebări pe care mi le-am pus atunci a fost: unde voi merge la biserică? Hotărâsem, ca împreună cu familia, să ne mutăm aici, dar pentru aceasta aveam nevoie și de o biserică în care să ne putem integra, să ne putem „hrăni sănătos”, să continuăm să creștem spiritual, și nu în ultimul rând, să ne simțim de folos în noua „familie”. Am întrebat în stânga și în dreapta și, la urmă, cineva (un frate care mă cunoștea foarte bine și îmi știa „pretențiile”) mi-a spus foarte hotărât: „caută biserica în care slujește fratele Daniel Chereji, vei vedea că acolo va veți găsi locul”. Zis și făcut. De fapt, pe fratele Daniel îl cunoscusem cu câțiva ani mai devreme, la un serviciu de evanghelizare, la Biserica Baptistă din Vișeu de Sus, unde eram membru. Îmi rămasese în memorie că atunci, de la el auzisem cea mai bună predică din acea săptămână de evanghelizare: cuvânt rostit cu putere, curat, fără cocoloșeală și plin de înflăcărare duhovnicească.

Încă eram singur în Baia Mare (familia a venit numai din toamnă, în septembrie), când am intrat prima oară în Biserica Baptistă „Biruința”. M-am așezat pe unul din scaunele de pe rândurile de vizavi cu cele ale corului, așa că, primul lucru care m-a „fermecat” a fost cântarea corului, iar după prima predică eram deja convins și hotărât: aici rămân!

Căldura cu care am fost primiți și îmbrățișați de frații și surorile de aici, ne-au făcut să ne simțim foarte repede iubiți și acceptați în noua „familie”, drept pentru care, am căutat să fim nelipsiți de la sluj-

bele bisericii. De fapt, abia acum realizez, că, în cei trei ani de când ne-am mutat în Baia Mare, eu n-am reușit să particip la nici măcar o slujbă la Biserica „Sfânta Treime” (o spun oarecum cu rușine și sper să nu citească și frații de la „Sfânta Treime”), asta nu din cauză că nu mi-aș fi dorit, ci, pur și simplu pentru că n-am vrut să lipsesc niciodată de aici. Știu că par puțin cam exagerat în ce spun, însă vreau doar să încerc să exprim cumva în cuvinte scrise, ceea ce simt și înțeleg eu că înseamnă să fii un om mântuit, un copil al lui Dumnezeu, un creștin, membru în familia lui Dumnezeu, unul care iubește părtășia cu Biserica lui Cristos. Aici mi-am văzut fiica - pe Amalia - predându-și viața în mâna Domnului și mărturisindu-L în apa botezului, și tot aici nădăjduiesc că Domnul îmi va face bucuria de a-mi vedea și fiul - pe Andrei - făcând la fel. Aici mă simt împlinit slujindu-i cu bucurie lui Dumnezeu, fiind implicat în lucrările Bisericii „Biruința”.

Așa că, una peste alta, Biserica „Biruința” este pentru mine și familia mea, nu doar un loc unde ne petrecem o părticică din timpul liber, ci, mult mai mult, este familia noastră, locul nostru de refugiu din lumea aceasta - lume care ne este, uneori, atât de străină și de ostilă, locul în care ne adăpostim și ne ferim de „frigul și întunericul de afară”

Fie ca Domnul să păzească și să ocrotească adunarea Bisericii Baptiste „Biruința”, s-o țină curată și sfântă până când va veni El, din nou, să ne ducă Acasă!

**Cu drag,
Ai voștri frați de credință, Claudiu,
Mia, Amalia și Andrei Lupu.**

Laudă aducem Domnului Isus, Mântuitorul

Noiembrie 2008. Sfioși, temători, necunoscând pe absolut nicio persoană, dar cu dorința în inimi să ne găsim o biserică, o casă de rugăciune, în care să creștem spiritual (pentru că amândoi eram ca doi bebeluși abandonți de părinți), intram în biserica BIRUINȚA. „Unde să ne așezăm? Hai mai în spate”, ne spunem noi, „că așa nu vom deranja și nici nu ne va vedea mai nimeni” (nu eram pregătiți să interacționăm cu biserica, nu știam cum). Serviciul începe și pastorul Daniel, plin de har și pasiune pentru Domnul (așa cum îl știm cu toții) vine cu propunerea să se facă grupulețe de rugăciune, în care fiecare să se roage pentru nevoia celuilalt.

„Am încurcat-o”, ne gândeam noi. Primul serviciu în această biserică și deja primul prag de depășit. Și nu numai atât, dar nu era nimeni lângă noi cu care să facem grup. Stăm câteva secunde și vedem că lumea se apucă de rugat, atunci... ne întoarcem și noi unul spre celălalt și începem să ne rugăm. N-apucăm să începem, că lângă noi se muta o sora (nu-i vom spune numele, dar vă veți da seama cu toții dacă vă spunem, că ea este cea cu care Domnul l-a binecuvântat pe fratele Daniel). Atunci a fost primul grup al nostru de rugăciune și în care ne-am rugat cu lacrimi în ochi pentru mântuirea celor dragi ai noștri.

Au urmat întâlniri tot mai dese cu biserica. Au urmat predici care au dărâmat ceea ce nu era bun în noi, și care au pus în loc, credința pentru Domnul, speranța că nu vom cădea de pe calea Lui niciodată, și că ai noștri vor deveni copii de Împărat, de Domn al Domnilor, și Rege al Regilor, și dragostea pentru a lucra pentru EL, de a fi sensibili la ceea ce Domnul ar fi sensibil de-ar fi în locul nostru. Predici

pline de Duh Sfânt, de Adevăr și mult har, predici în care simțai prezența Domnului, parcă era lângă tine pe scaun mângându-te când îți simțea durerea, întărindu-te când te știa slab, muștrându-te când vedea abateri de la Cuvântul Lui, întotdeauna ținându-te de mână cu dragoste și stergându-ți lacrimile.

Biserica BIRUINȚA este locul „copilăriei” noastre în credința, unde așa cum copilul învață să meargă, așa am învățat și noi cum pas, după pas, să ne ridicăm de la pământ, din lumea de păcat, am ajuns să stăm în picioare datorită îndurării, răbdării, dragostei nemărginite de Tată și așa cum copilașul începe să gângurească ajungând să vorbească, așa și noi am învățat să nu rămânem la nivelul de „gângureală” cu Domnul, ci să fim cu Domnul secundă de secundă într-o rugăciune continuă până atunci când vom părăsi acest pământ.

Hotărârea lui Mihai de a-L urma pe Domnul, căsătoria noastră în această biserică, grupul AWANA, sărbătorirea a 400 de ani de baptism, sărbători de mulțumire petrecute împreună, misiune cu frații din America, faptul că am dorit să fim aproape de biserică în seri de sărbătoare, de Paște, de Crăciun, de evanghelizare, chiar și alături de frații noștri aflați în încercări, suferinți, TOATE au făcut din noi doi, îndrăznim să ne numim „adolescenți în credință” (de la bebeluși cum am intrat în biserică).

Slăvit și Lăudat fie DOMNUL ca ne-a pus în cale o așa biserică (și nu ne referim la clădire, ci la frați!). Binecuvintează, Doamne, Biserica BIRUINȚA cu înțelepciunea care vine numai de la Tine, cu dorința înflăcărată pentru o slujire adevărată ca să devină neîncăpătoare de copii ai MARELUI REGE.

Mioara și Mihai Dumitru.

In primăvara anului 2006 am trecut pragul bisericii Biruința. Aveam doi ani de când Îl primisem pe Domnul Isus Hristos ca Domn și Mântuitor personal. În cei doi ani de umblare cu Domnul Isus am avut experiențe minunate în America. Întoarsă în România problema mea spinoasă era faptul că familia mea nu Îl cunoștea pe Domnul Isus Hristos personal. Eu, ca și copil al Domnului, trebuia să fac față provocărilor legate de pocăința mea.

M-am rugat lui Dumnezeu să mă ajute să merg înainte pe calea credinței și să ajung într-o biserică în care să învăț să împlinesc cuvântul lui Dumnezeu, să înțeleg planul și voia lui Dumnezeu în viața mea. Cu ajutorul fraților Varga, însoțită de ei, am ajuns în familia bisericii Biruința. Îmi amintesc odaia de sus, sala plină de frați, surori, tineri și copii. La amvon fratele Daniel. Am fost foarte copleșită de modul de închinare, de prezența Domnului Isus în adunare, de dragostea și pasiunea cu care frații și surorile

se închinau Domnului Dumnezeului nostru. Simțeam chemarea să mulțumesc lui Dumnezeu și să mă închin cu tot ce sunt, cu toată ființa mea. Am înțeles că acest loc mi l-am dorit întotdeauna și că această familie îmi este dăruită ca să ascult de Dumnezeu, să învăț maniere de copil cizelat la școala lui Isus Hristos, cu capacitate mare de iubire, de iertare, înzestrat cu dorința de a voi și puterea de a înfăptui voia lui Dumnezeu, care este plăcută, dreaptă și desăvârșită.

Și pentru că am gustat din izvorul dător de viață și am văzut și am simțit cât este de bun Domnul, doresc să dau slavă Domnului Isus Hristos, să aduc mulțumire și laudă pentru mântuirea primită în dar, doresc ca viața mea să fie o mărturie bună în familia mea și pentru cei care sunt în jurul meu. Și împreună cu frații și surorile mele să luptăm lupta cea bună a credinței, pentru lărgirea împărăției, să fim câștigători de suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu. Amin!

Maria Ciobanu

Zece ani de Biruința

Dacă ar fi să măsurăm vârsta Bisericii Biruința cu cea a unui copil, am putea spune că am trecut cu bine peste cei șapte ani de acasă, am început școala cu brio și suntem probabil în clasa a treia.

Nu știu cum au trecut acești zece ani atât de repede. Parcă ieri a fost decembrie 2000 când aveam primul serviciu în Sala festivă a Școlii Avram Iancu.

Eu am crescut în acești ani, am învățat multe lucruri bune de la frații mei în credință. Mi-amintesc cu drag de primul botez

al bisericii, de prima nuntă (care dacă îmi amintesc bine a fost a lui Titi și Sanda Ianoș), de primul program de Crăciun al copiilor, pregătit cu drag de Angi Bel, primul Puls al nostru.

Biruința a însemnat și înseamnă pentru mine credință, iubire, ajutor, familie, prieteni dragi, frați și surori care îmi sunt aproape, BIRUINȚĂ. Mulțumesc pentru călătoria frumoasă pe care o fac alături de voi.

La mulți ani binecuvântați, Biruința! Să ne întâlnim cu bine și la douăzeci de ani de Biruința, aici sau prima la dreapta în ceruri!

Aurelia Modoc

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Tipografia NTD Baia Mare

ANUNȚURI

Miercuri - ora 18 Repetiție de cor
Joi - ora 18 Serviciu de închinare
Vineri - ora 17 Clubul Awana
Sâmbătă - ora 17 Întâlnirea de tineret.
Duminică - ora 9.30 - 12 Serviciu de botez
Duminică - ora 17 - 19 Servicii de închinare, actul punerii mâinilor și Cina Domnului